

Sygn. akt III AUa 1154/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 maja 2017 r.

Sąd Apelacyjny w Lublinie III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący - Sędzia	SA Małgorzata Rokicka – Radoniewicz (spr.)
Sędziowie:	SA Elżbieta Gawda SO del. do SA Ewa Szafraniuk
Protokolant: protokolant sądowy Joanna Malena	

po rozpoznaniu w dniu 24 maja 2017 r. w Lublinie

sprawy W. N.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w L.

o ustalenie istnienia obowiązku ubezpieczenia społecznego

na skutek apelacji W. N.

od wyroku Sądu Okręgowego w Lublinie

z dnia 17 czerwca 2016 r. sygn. akt VIII U 4/16

zmienia zaskarżony wyrok oraz częściowo poprzedzającą go decyzję w ten sposób, że ustala, że W. N. nie podlega obowiązkowo ubezpieczeniom społecznym w okresie od (...)do (...)

Elżbieta Gawda Małgorzata Rokicka-Radoniewicz Ewa Szafraniuk

III AUa 1154/16

UZASADNIENIE

Organ rentowy - Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. decyzją z dnia 5 listopada 2015 r. stwierdził, że W. N. z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej podlega obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym: emerytalnemu, rentowym oraz wypadkowemu w okresach: od 1 lutego 2006 r. do 16 lipca 2006 r., od 18 października 2006 r. do 17 stycznia 2007 r., od 3 czerwca 2011 r. do 31 stycznia 2012 r. i od(...). W uzasadnieniu decyzji podniesiono, iż w okresach tych prowadził działalność gospodarczą - początkowo jako współnik spółki cywilnej, następnie od 3 czerwca 2011 roku jako podmiot indywidualny. Ubezpieczony nie udowodnił, iż w okresach tych nie wykonywał żadnych czynności związanych z prowadzeniem zgłoszonej działalności.

Od tej decyzji odwołanie do Sądu Okręgowego w Lublinie wniósł W. N., kwestionując jej zasadność w części. Podniósł, iż mimo formalnego podjęcia w listopadzie 2013 roku zawieszony działalności gospodarczej, co najmniej do października 2014 roku nie podejmował żadnych czynności związanych z jej prowadzeniem. Omyłkowo nie składał „zerowych” deklaracji VAT 7 w początkowym okresie podjęcia działalności. Z tych względów obowiązek ubezpieczenia społecznego w tym okresie w ogóle nie powstał.

W toku postępowania sądowego wnioskodawca sprecyzował, iż domaga się zmiany zaskarżonej decyzji poprzez nie uwzględnienie przy ustalaniu obowiązku ubezpieczenia społecznego okresu od (...)do(...).

Sąd Okręgowy w Lublinie wyrokiem z dnia 17 czerwca 2016 roku oddalił odwołanie. Sąd Okręgowy ustalił, że wnioskodawca W. N. z wykształcenia jest prawnikiem, w lipcu 2013 roku uzyskał wpis na listę radców prawnych. W okresie od 4 stycznia 2006 roku do 17 stycznia 2007 roku był zarejestrowany w ewidencji działalności gospodarczej i wskazywał w deklaracjach VAT składanych w Urzędzie Skarbowym w L. sprzedaż netto. Od dnia 3 czerwca 2011 roku ubezpieczony zgłosił w Urzędzie Skarbowym obowiązek podatkowy z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej - Kancelarii (...) W. N. z siedzibą w L. przy ul. (...). W okresie od 1 lutego 2012 roku do(...)wnioskodawca zgłosił przerwę w prowadzeniu działalności gospodarczej. W zestawieniach danych z deklaracji VAT za okres od 1 lipca 2011 roku do 31 sierpnia 2015 roku wynika, iż za miesiące od lipca 2011 roku do stycznia 2012 roku, od listopada 2013 roku do sierpnia 2015 roku składał deklaracje VAT(...), w których wykazał sprzedaż netto- w sierpniu 2011 roku 9841 zł., we wrześniu 2011 roku 5009 zł., w listopadzie 2014 roku 20.000 zł., w grudniu 2014 roku 4878 zł. , w styczniu 2015 roku 510 zł, w lutym 2015 roku 800 zł, w kwietniu 2015 roku 2620 zł. w maju 2015 roku 1375 zł, w czerwcu 2015 roku 1400 zł. , w lipcu 2015 roku 4000 zł w sierpniu 2015 roku 250 zł. z miesiące lipiec 2011 roku, od października 2011 roku do stycznia 2012 roku od listopada 2013 roku do września 2014 roku i marzec 2015 roku wskazał sprzedaż zerową.

Wnioskodawca, jako podmiot indywidualny Usługi (...), dokonał zgłoszenia do ubezpieczeń społecznych oraz do ubezpieczenia zdrowotnego w okresie od marca 2011 roku do 31 stycznia 2012 roku oraz po wznowieniu zawieszony działalności (od 1 lutego 2012 roku do 3 listopada 2013 roku) działalności gospodarczej ponownie od(...). W tym czasie źródłem jego utrzymania było również wynagrodzenie, które otrzymywał będąc powołanym na członka Samorządowego Kolegium Odwoławczego w T.. Nadal jest członkiem tego Kolegium i uzyskuje w tego tytułu co miesięczne wynagrodzenie. Mieszka w L.. Zarejestrowaną działalność - Kancelarię (...), prowadził zgodnie z wpisem w L. przy ul. (...), w lokalu użyczonym mu przez kolegę. Przyjmował w tym lokalu klientów do 1 marca 2016 roku. Z Urzędem Skarbowym rozlicza się na podstawie księgi przychodów i rozchodów, za okres od(...)do (...)nie wpisał żadnych dochodów. W złożonych w Urzędzie Skarbowym deklaracjach VAT za listopad 2014 roku podał uzyskanie dochodu 20.000 złotych.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o dowody z dokumentów zgromadzone w aktach niniejszej sprawy, w tym aktach organu rentowego oraz częściowo w oparciu o zeznania wnioskodawcy. Strony nie zgłosiły zastrzeżeń do zgromadzonej dokumentacji, dokumenty nie budziły również wątpliwości Sądu, toteż brak było podstaw do odmawiania im waloru wiarygodności. Sąd obdarzył wiarą zeznania wnioskodawcy uznając je za jasne, logiczne, przekonywujące oraz spójne ze zgromadzonym w przedmiotowej sprawie materiałem dowodowym, z wyjątkiem jego twierdzeń iż w okresie od(...)do (...)nie prowadził działalności gospodarczej zgodnie z dokonanym wpisem.

Zeznania wnioskodawcy, w których podał, iż nie wykonywał działalności, (zawieszony do dnia 3 listopada 2013 roku), którą ponownie zarejestrował od 4 listopada 2014 roku oraz że „omyłkowo” nie dokonał wyrejestrowania działalności za dalszy okres, Sąd uznał za niewiarygodne i nielogiczne. Ubezpieczony, posiadający wykształcenie prawnicze, zdawał sobie niewątpliwie sprawę, iż zarejestrowanie, czy też wznowienie działalności gospodarczej rodzi obowiązek ubezpieczenia społecznego. W razie braku możliwości jej prowadzenia podmiot ją wykonujący może dokonać w odpowiednim organie zawieszenia działalności aby nie podlegać ubezpieczeniu i uniknąć tym samym obowiązku opłacania składek ubezpieczeniowych z tego tytułu. Wnioskodawca korzystał już w możliwości zawieszenia działalności w okresie od 1 lutego 2012 roku do 3 listopada 2013 roku. W toku postępowania sądowego wnioskodawca nie udowodnił, w iż w okresie od(...)do(...)nie prowadził zgodnie z wpisem działalności gospodarczej. Wykazany w listopadzie 2014r. dochód wynoszący 20.000 zł. wielokrotnie przekraczał dochody uzyskiwane miesięcznie przez ubezpieczonego z dotychczas prowadzonej działalności. Lokal przy ul (...), zgodnie z twierdzeniami wnioskodawcy,

został mu udostępniony przed listopadem 2013 roku. Podnoszona przez skarżącego okoliczność, iż w kwietniu (...) urodziło się jego dziecko, co uniemożliwiało mu zajęcie się pracą i dowodzi, iż faktycznie nie wykonywał działalności zgodnie z wpisem, w ocenie Sądu, jest bezzasadne. Wnioskodawca mógł i powinien bowiem wówczas zgłosić dalsze zawieszenie działalności gospodarczej, czego nie uczynił.

Sąd Okręgowy orzekł, że zgodnie z art. 6 ust 1 pkt 5 w zw. z art. 13 pkt 14 ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2015 r., poz. 121 ze zm.) – obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym podlegają osoby fizyczne, które na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej są osobami prowadzącymi pozarolniczą działalność gospodarczą w okresie o od dnia rozpoczęcia do dnia zaprzestania jej wykonywania z wyłączeniem okresu, na który wykonywanie działalności zostało zawieszona na podstawie przepisów o swobodzie działalności gospodarczej/ Zgodnie z treścią art. 12 ust 1 powołanej ustawy osoby te podlegają również obowiązkowo ubezpieczeniu wypadkowemu.

Uregulowanie prawne dotyczące możliwości zawieszenia prowadzonej pozarolniczej działalności gospodarczej przez przedsiębiorcę niezatrudniającego pracowników zostały wprowadzone do porządku prawnego od dnia 20 września 2008r. Wówczas zmieniły się przepisy ustawy o swobodzie działalności gospodarczej (ustawa z dnia 2 lipca 2004r., tj. Dz.U. z 2013r., poz. 672 ze zm.) i zaczął obowiązywać przepis art. 14a. ust. 1, stanowiący, iż przedsiębiorca niezatrudniający pracowników może zawiesić wykonywanie działalności gospodarczej na okres od 30 dni do 24 miesięcy. Zawieszenie polega ono na czasowym zaprzestaniu przez przedsiębiorcę wykonywania działalności gospodarczej, zarówno w znaczeniu formalnym, jak również pod względem praktycznym. Okres zawieszenia jest okresem swoistej przerwy w wykonywaniu działalności gospodarczej (czy też wstrzymania aktywności ekonomicznej przedsiębiorcy). Niemniej jednak, ustawodawca dopuścił podejmowanie przez przedsiębiorców w okresie zawieszenia prowadzonej działalności gospodarczej czynności niezbędnych do zachowania lub zabezpieczenia źródeł przychodów, jednakże ich zakres jest ograniczony. Podejmowane przez osobę prowadzącą działalność czynności muszą być niezbędne, w przeciwnym razie pojawiłaby się możliwość zarówno naruszenia zakazu wykonywania działalności w okresie zawieszenia, ale także ewentualnego osiągnięcia przychodów.

W przedmiotowej sprawie, jak wynikało z przeprowadzonego postępowania dowodowego, wnioskodawca zawiesił prowadzoną działalność w okresie od 1 lutego 2012 roku do 3 listopada 2013 roku. Zgłosił jej podjęcie od dnia(...). Tuż przed listopadem 2013 roku uzyskał od kolegi lokal mieszczący się w L. przy ul. (...), w którym zgodnie z wpisem prowadził działalność radcy prawnego.

Tym samym Sąd uznał, że skarżący nie udowodnił faktycznego zaprzestania prowadzonej działalności. Ciężar wykazania takich okoliczności, zgodnie z regułą wynikająca z art. 6 kc, spoczywał na wnioskodawcy. W takim tonie wypowiedział się również Sąd Apelacyjny w Łodzi w wyroku z dnia 12 marca 2013 r. (III AUa 1207/12 LEX nr 1305980) stwierdzając, iż „W sprawie o podleganie obowiązkowi ubezpieczenia społecznego ciężar dowodu wykazania istnienia rzeczywistej przerwy w prowadzeniu działalności gospodarczej (art. 6 k.c.) spoczywa na ubezpieczonym”. Stanowisko takie wyraził już wcześniej Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 12 stycznia 2012 r. (I UK 203/11 LEX nr 1162649): „W sprawie o podleganie obowiązkowi ubezpieczenia społecznego ciężar dowodu wykazania istnienia rzeczywistej przerwy w prowadzeniu działalności gospodarczej (art. 6 k.c.) spoczywa na ubezpieczonym”. Orzecznictwo w tej kwestii jest jednolite i ugruntowane (vide wyroki Sądu Najwyższego z 19 marca 2007 r., III UK 133/06, OSNP 2008 nr 7-8, poz. 114; z 4 kwietnia 2008 r., I UK 293/07, M.P.Pr. 2008 nr 9, poz. 495).

Powstanie obowiązku ubezpieczeń społecznych po stronie osoby prowadzącej pozarolniczą działalność jest niezależne od tego, czy działalność ta przynosi osobie ją wykonującej dochody. Nawet jeżeli pozarolnicza działalność jest prowadzona ze stratą, osoba ją wykonująca podlega obowiązkowi ubezpieczeń społecznych i ubezpieczenia zdrowotnego, jeżeli prowadząc taką działalność w okresie zawieszenia wykracza poza ramy dopuszczalnych działań określonych w przepisie art. 14a ust. 4 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej. Wynika to wprost z treści art. 13 pkt 4 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, (t.j. Dz.U. z 2013 r., poz. 1442 ze zm.).

Od tego wyroku apelację wniósł wnioskodawca W. N. zaskarżając wyrok w całości. Wyrokowi zarzucał:

1. naruszenie przepisów postępowania art.233 § 1 kpc poprzez przekroczenie przez Sad I instancji zasady swobodnej oceny dowodów i błędne ustalenie, że wnioskodawca w okresie od(...)do (...)podlegał obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym z tytułu wykonywania działalności gospodarczej;

2. naruszenie przepisów prawa materialnego – art.13 pkt. 4 ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych poprzez jego błędną wykładnię i uznanie, że w okolicznościach sprawy odwołujący od (...)spełnia przesłanki prowadzenia działalności gospodarczej tj. jej zarobkowości i prowadzenia w sposób zorganizowany i ciągły wskutek czego jest to wykonywanie działalności pozarolniczej podczas gdy z przedstawionego przez odwołującego materiału dowodowego wynika, że odwołujący mógł rozpocząć faktycznie wykonywanie działalności dopiero od listopada 2014 roku oraz art.6 kc poprzez jego błędną wykładnię i uznanie, że w okolicznościach sprawy odwołujący nie udowodnił faktu nierozpoczęcia działalności gospodarczej.

Wnosił o zmianę zaskarżonego wyroku i orzeczenie co do istoty sprawy ewentualnie o jego uchylenie i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Sąd Apelacyjny ustalił i zważył, co następuje:

Apelacja jest zasadna a jej uwzględnienie skutkuje zmianą zaskarżonego wyroku oraz częściowo poprzedzającej go decyzji i ustalanie, że w okresie od (...)do(...)skarżący nie podlegał ubezpieczeniom społecznym z tytułu działalności gospodarczej.

Stan faktyczny w zasadzie nie był sporny – wnioskodawca wpisany do ewidencji podmiotów gospodarczych jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą pozarolniczej w okresie od(...)do (...)mimo faktycznego zaprzestania jej prowadzenia nie zgłosił tego faktu w sposób przewidziany przez przepis art. 14a. ust. 1 ustawy z dnia 2 lipca 2004 roku o swobodzie działalności gospodarczej (tj. Dz.U. z 2013r., poz. 672 ze zm.). Jest to niewątpliwie okoliczność utrudniająca wnioskodawcy wykazanie przerwy w prowadzeniu działalności zważywszy, że jest on prawnikiem i wykonuje zawód radcy prawnego, ale automatycznie nie oznacza, że mimo nieprowadzenia działalności powstał w tym okresie tytuł ubezpieczenia społecznego. Wnioskodawca przedstawił Sadowi Okręgowemu zeznania podatkowe świadczące o niezyskiwaniu przychodów z działalności, złożył też szczegółowe zeznania co powodów, dla których działalność ta została faktycznie zawieszona a przed Sądem Apelacyjnym uzupełnił swoje zeznania przez dokładne wyjaśnienia na temat środków utrzymania jego i rodziny w spornym okresie (zeznania wnioskodawcy protokół rozprawy apelacyjnej k.61 akt oraz nagranie na płycie CD).

Sąd Okręgowy wadliwie przyjął, że wnioskodawca nie wykazał w sposób przekonujący, że w spornym okresie działalności nie prowadził – trudno jest przeprowadzić dowód na nieistnienie jakiego stosunku prawnego, ale należy zauważyć, że brak jest jakiegokolwiek dowodu podważającego wiarygodność zeznań wnioskodawcy. Oczywiście, poza tym, że mimo że jest on radcą prawnym nie zadbał należycie o swoje interesy i nie zgłosił formalnie przerwy w prowadzeniu działalności. Świadczy to o zaniedbaniu wnioskodawcy, ale z tego faktu nie można wywieść wniosku, że mimo braku formalnego zawieszenia działalności była ona jednak prowadzona.

Na podstawie art. 6 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych osoby prowadzące pozarolniczą działalność gospodarczą podlegają obowiązkowi ubezpieczenia emerytalnego i rentowego, zaś z mocy art. 12 tejże ustawy - także obowiązkowi ubezpieczenia wypadkowego. Pojęcie osoby prowadzącej działalność pozarolniczą zostało zdefiniowane na potrzeby ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych w jej art. 8 ust. 6 i dotyczy osób wykonujących różnego rodzaju działalność na własny rachunek. Za osobę prowadzącą pozarolniczą działalność ustawa uznaje osobę (fizyczną) prowadzącą działalność gospodarczą na podstawie przepisów o działalności gospodarczej lub innych przepisów szczególnych (art. 8 ust. 6 pkt 1 ustawy).

Zgodnie z art. 13 pkt 4 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym, chorobowym i wypadkowemu podlegają osoby fizyczne prowadzące działalność pozarolniczą - od dnia rozpoczęcia wykonywania działalności do dnia zaprzestania wykonywania tej działalności, z wyłączeniem okresu, na

który wykonywanie działalności zostało zawieszona na podstawie przepisów o swobodzie działalności gospodarczej. Chodzi w tym przepisie o faktyczne wykonywanie działalności pozarolniczej, w tym działalności gospodarczej. Pojęcie to należy rozumieć w sposób przyjęty w ustawie z dnia 1 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej. Oznacza to, że wykonywanie pozarolniczej działalności w rozumieniu art. 13 ust. 4 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych to rzeczywista działalność o cechach określonych w art. 2 ustawy o swobodzie gospodarczej, czyli zarobkowa działalność wytwórcza, budowlana, handlowa, usługowa oraz poszukiwanie, rozpoznawanie i wydobywanie kopalin ze złóż, a także działalność zawodowa, wykonywana w sposób zorganizowany i ciągły. W literaturze i orzecznictwie przyjmuje się, że działalnością gospodarczą jest działalność wskazująca zawodowy, czyli stały charakter, w tym powtarzalność podejmowanych działań, podporządkowanie regułom zysku i opłacalności (lub zasadzie racjonalnego gospodarowania) oraz uczestnictwo w działalności gospodarczej (por. uchwałę Sądu Najwyższego z dnia 6 grudnia 1991 r., III CZP 117/91, OSNCP 1992 Nr 5, poz. 65 oraz z dnia 23 lutego 2005 r., III CZP 88/04, OSNC Nr 1, poz. 5, a także wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 15 września 2005 r., FSK 2643/04, LEX nr 153881).

Wobec tego nie stanowi działalności gospodarczej działalność wykonywana okresowo i sporadycznie (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 19 marca 1991 r., II SA 898/90, ONSA 1992, nr 3-4, poz. 58 oraz z dnia 17 września 1997 r., II SA/Wa 1089/96, Pr. Gosp. 1998, nr 1, s. 32), a także jeśli nie jest ona prowadzona w celu osiągnięcia dochodu (zarobku) rozumianego jako nadwyżka przychodów nad poniesionymi kosztami. Określenie celu zarobkowego ma wymiar subiektywny i mieści się w sferze zamiaru danego podmiotu. Zatem wykonywanie działalności gospodarczej obejmuje faktyczne wykonywanie w celu zarobkowym czynności określonych we wpisie do ewidencji działalności gospodarczej (CEIDG), a także czynności zmierzających do zaistnienia takich czynności gospodarczych (czynności przygotowawczych), polegających między innymi na załatwianiu spraw urzędowych, poszukiwaniu klientów, posiadaniu lokalu i narzędzi służących do jej prowadzenia. Nie budzi wątpliwości, że osoba wykonująca działalność gospodarczą musi podjąć szereg czynności o charakterze organizacyjnym, których celem jest umożliwienie wykonywania tej działalności w sposób zorganizowany i ciągły. Innymi słowy prowadzenie działalności gospodarczej to także proces polegający na stworzeniu odpowiednich warunków do jej wykonywania. Przyjmuje się, że decydującego znaczenia dla uznania, czy prowadzona jest pozarolnicza działalność gospodarcza, nie ma wpis w ewidencji działalności gospodarczej, gdyż ma on jedynie charakter deklaratoryjny.

Działalność taka nie może mieć charakteru incydentalnego. Z ustaleń faktycznych Sądu Okręgowego nie wynika, że w okresie od dnia (...) do(...) wnioskodawca prowadził faktycznie działalność gospodarczą ani też że pozostawał w gotowości do jej podjęcia, czy też oczekiwał na kolejne zamówienia i miał faktyczną możliwość wykonywania działalności zgodnie ze zgłoszonym do ewidencji wpisem.

W ocenie Sądu Apelacyjnego zebrany przez Sąd Okręgowy materiał dowodowy oraz jego uzupełnienie w postępowaniu apelacyjnym nie daje podstaw do przyjęcia, że wnioskodawca ponownie podjął prowadzenie działalności gospodarczej od dnia (...). W żadnym razie wpis do ewidencji działalności gospodarczej nie przesądza o jej prowadzeniu. W świetle art. 14 ust. 1 cyt. ustawy przedsiębiorca może podjąć działalność gospodarczą w dniu złożenia wniosku o wpis do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej. Wpis stanowi jedynie podstawę rozpoczęcia działalności gospodarczej w rozumieniu jej legalizacji i nie jest zdarzeniem utożsamianym z podjęciem takiej działalności. Rozpoczęcie działalności jest faktem, polegającym na podjęciu czynności mieszczących się w ustawowej definicji działalności gospodarczej tj. podejmowaniu działań w celu zarobkowym w sposób ciągły i zorganizowany.

Skoro skarżący nie prowadził pozarolniczej działalności gospodarczej to nie powstał tytuł ubezpieczenia skutkujący obowiązkowym ubezpieczeniem emerytalnym, rentowym i wypadkowym, wymieniony w treści art. 6 ust. 1 pkt 5 cyt. ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych. Należy mieć na względzie również i tę okoliczność, że z powstaniem tytułu do ubezpieczenia społecznego wiąże się wprawdzie obowiązek opłacania składek na to ubezpieczenia, ale też tytuł ten rodzi uprawnienie do skorzystania z tego ubezpieczenia w razie zajścia ryzyka ubezpieczeniowego przez uzyskanie prawa do świadczeń emerytalno-rentowych przewidzianych w ustawie z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jedn. Dz.U. z 2016 roku poz.778) oraz świadczeń wypadkowych uregulowanych ustawą z dnia 30 października 2002 roku o ubezpieczeniu społecznych z tytułu wypadków przy pracy i

chorób zawodowych (tekst jedn. Dz.U. z 2015 roku, poz.1242). z tych względów ustalenie podlegania ubezpieczeniom społecznym powinno nastąpić z zachowaniem powyższych przepisów ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych.

Sąd Apelacyjny uznał zatem, że wnioskodawca mimo braku formalnego zgłoszenia okresowego zaprzestania prowadzenia działalności nie podlegał w okresie od (...)do(...)ubezpieczeniom społecznym na podstawie art.6 ust.1 pkt.5 oraz art.12 ust.1 ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych (tekst jedn. Dz.U. 2015 poz.121)

Z tych względów Sąd Apelacyjny na mocy powołanych powyżej przepisów oraz na podstawie art.386 § 1 KPC orzekł, jak w sentencji.